

Také intence zák. č. 286/1924 Sb. patrná z nadpisu zákona »Zákon o úsporných opatřeních ve veřejné správě« a ze sněmovních materiálů, kde ve vlád. návrhu i ve zprávě soc. polit. a rozpočtového výboru (č. tisku 5009 I. vol. období 10. zasedání posl. sněmovny a č. tisku 5021 z téhož zasedání) se úprava kumulace požitků označuje jako opatření sledující tendence úsporné, mluví pro stanovisko nahoře zaujaté. Bylo-li totiž účelem zákona docílení zlevnění veřejné správy také snížením požitků zaměstnanců státních nebo jiných veřejnoprávních svazů, plynoucích ze státní nebo jiné veřejné pokladny z důvodu, že mají ještě jiné příjmy, pak nelze nahlédnouti, proč by se snížení nemělo dotknouti i drahotných příjmů, které se zaměstnancům vyplácejí z veřejných pokladen, stejně jako ostatní jejich služební požitky.

Z těchto úvah shledal nss názor žal. úřadu, že snížení jest podrobiti nejen vdovskou pensi st-ličinu, nýbrž i drahotní přídavek a přídavek na dítě, v souhlase se zákonem.

Č. 11.410.

Řízení správní. — Zaměstnanci veřejní: * Civilní správa Podk. Rusi byla povinna rozhodnutí, vydané za platnosti plat. zák. č. 103/1926 Sb. v platové záležitosti politického úředníka na Podk. Rusi, opatřiti poučením o opravných prostředcích podle zák. č. 269/1920 Sb., vl. nař. č. 476/1920 Sb. a zák. č. 101/1896 ř. z.

(Nález ze dne 10. září 1934 č. 1231/33.)

Prejudikatura: Neodporuje Boh. A 8574/30.

Věc: Karel R. v U. proti ministerstvu vnitra o včasnost opravného prostředku.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Výměrem civ. správy Podk. Rusi v Užhorodě z 21. prosince 1927 byl st-I, tehdy vrchní komisař politické správy ve S., zpraven, že mu vláda usnesením ze 14. prosince 1927 dnem 2. prosince 1926 propůjčila služební místo 5. platové stupnice v systemisovaném osobním stavu právních úředníků politické správy na Podk. Rusi s úředním titulem vrch. komisaře politické správy, a bylo mu při tom podotčeno, že v důsledku toho mu přísluší dnem 1. ledna 1927 počínajíc služební plat stupně a) ročních 19.800 Kč a činovné ročních 3.576 Kč, že podle odst. III. části B zásad pro úpravu hmotných poměrů civilních státních zaměstnanců snižuje se st-li od 3 prosince 1926 mimořádný přídavek pro Podk. Rus a přiznává se mu příslušný zvláštní podkarpatoruský drahotní přídavek, dále, že se podle § 17 odst. 5 plat. zák. započítává pro zvýšení služné doba 2 roků, 5 měsíců a 29 dní, takže se služné st-lovo podle § 15 téhož zák. zvýšilo dnem 1. července 1927 postupem do stupně b). O tomto výměru, neobsahujícím poučení o opravných prostředcích, byl st-I vyrozuměn dne 4. ledna 1928. Téhož dne podal st-I u hlavnoslužnovského úřadu ve Svalavě proti úpravě požitků, v předchozím výměru obsažené, námítky, případně odvolání, které tento úřad výměrem z 26. února 1928 zaslal župnímu úřadu v Mukačevě, kamž došly dne 28. února 1928.

Výměrem z 28. ledna 1930 odmítl zem. úřad pro zemi Podkarpato-ruskou v Užhorodě námitky st-logy ze 4. ledna 1928 jako opožděné pro zmeškání patnáctidenní lhůty § 151 odst. 5 plat. zák.

Odvoláním ze 14. února 1930 domáhal se st-l zrušení výměru zem. úřadu pro vadnost řízení spočívající v tom, že výměr z 21. prosince 1927 neobsahoval poučení o opravných prostředcích.

Nař. rozhodnutím bylo odvolání st-lovo zamítnuto z důvodů nař. rozhodnutí s doložením, že se námitka vadnosti řízení, spatřovaná v nedostatku poučení o opravných prostředcích ve výměru civilní správy Podk. Rusi v Užhorodě z 21. prosince 1927, zamítá jakožto bezdůvodná, poněvadž není předpisu, podle něhož by cit. výměr civ. správy Podk. Rusi měl býti opatřen poučením o opravném prostředku.

Proti tomuto rozhodnutí podal st-l stížnost, o které uvažoval nss takto:

Civilní správa Podk. Rusi vydala svůj výměr z 21. prosince 1927 jako úřad I. stolice za účinnosti zák. plat. č. 103/26 Sb., tedy nikoli jako ústřední úřad ve smyslu § 151 tohoto zák. Poněvadž pak tu šlo o platovou záležitost státního úředníka, jenž byl ustanoven u okr. úřadu na Podk. Rusi, a na kteréhož bylo užití předpisů plativších dříve pro státní úředníky činné v krajích Čsl. republiky mimo Slov. a Podk. Rus (§ 4 zák. z 22. března 1920 č. 210 Sb., § 3 vl. nař. z 27. července 1920 č. 476 Sb., pokud se týče § 2 zák. z 15. dubna 1920 č. 269 Sb.), platily tu tytéž předpisy, jimž podléhali státní úředníci ustanovení u politických úřadů v Čech., na Mor. a ve Slez. Takovým předpisem nebyl ovšem zák. čl. XX:1901 (§§ 4, 5 a 43) resp. instrukce o opravných prostředcích vydaná nařízením uher. min. presidia z 18. prosince 1901 č. 4600 R. T. 1901 str. 1125 až 1157, jak míní stížnost, nýbrž těmto předpisům věcně odpovídající ustanovení § 3 zák. o postupu při podávání opravných prostředků proti rozhodnutím a opatřením úřadů politických z 12. května 1896 č. 101 ř. z., podle něhož političtí úředové, kteří nejsou úřady ústředními, mají ve svých rozhodnutích a opatřeních výslovně uvést, zdali to které rozhodnutí neb opatření jest podrobno ještě dalšímu pořadu opravných prostředků, a jestliže by bylo podrobno, výslovně udati lhůtu rekursní a úřad, u kterého rekurs má býti podán.

Tento předpis nebyl změněn ani doplněn §em 151 plat. zák., jenž otázky povinnosti poučovati strany o opravných prostředcích vůbec neupravoval, a byla proto civ. správa Podk. Rusi povinna ve svém výměru z 21. prosince 1927 poučiti st-le mezi jiným též o tom, u kterého úřadu dlužno opravný prostředek proti onomu výměru podati. Ježto žal. úřad v nař. rozhodnutí vycházel z opačného právního názoru, který není ve shodě se zákonem, bylo jeho rozhodnutí zrušiti ve smyslu § 7 zák. o ss.

Č. 11.411.

Pojištění úrazové: * Pro stanovení ročního pracovního výdělku učňova podle § 6 odst. 7 úraz. zák. č. 1/1888 ř. z. jest použití zásady vyslovené v témž §u odst. 2.

(Nález ze dne 11. září 1934 č. 16.808.)